

тили по цѣлата държава, че стариятъ царъ си има синъ, синъ хубавъ и красивъ, като тритѣ му дъщери. Започнали музикитѣ и игритѣ въ царския палатъ и по цѣли дни и нощи не спирали. А народътъ? Той охкалъ и пѣшкалъ отъ нѣмотията

* * *

Минало се двѣ години отъ раждането на царчето и единъ день легнало болно. Уплашилъ се стариятъ царъ и повикалъ всички учени лѣкари да го лѣкуватъ. Изреждали се единъ по единъ лѣкаритѣ, но всичко на пусто, царчето отъ день на день отпадало.

Вървѣли така днитѣ, изминали се мѣсеци и години, а царчето все болно Стои стариятъ баща замисленъ, а на прозореца прѣлита чудно красива птица и започва да пѣе тѣжна пѣсенъ Тя пѣе, извива гласа си, а той трепти и се носи сладко, сладко отъ тихия вѣтрецъ.

Вслушва се стариятъ царъ въ пѣсенъта и остава зачуденъ отъ думитѣ що произнесла птицата: „Царю, ти още не си страдалъ!“ Царътъ изпѣжда птицата, а тя се извива високо, спуща се право къмъ прозореца и почва да пѣе: „Царю, ти не си още нещастенъ, иди вижъ какъ страдатъ другитѣ! “

Замислилъ се царътъ на тѣзи думи, дълбоко се замислилъ и най-сетнѣ рѣшилъ да отиде между своя народъ. Единъ день, рано въ зори, прѣоблеченъ като търговецъ, напуска палата си и тръгва изъ градове и села. Тамъ вижда страшни картини: вижда какъ дѣца мратъ отъ гладъ,